

Сергій Миколин

У ЖИТТІ

2023

У ЖИТТІ

"У житті" - це збірка віршів про пошук своєї мети кожним у житті та про способи виходу на розуміння єднання всіх на чеснотах життя, щоб подолати свою зневіру і байдужість у цій суспільній самотності та розібратися в безлічі різних давніх і нових ідеологій, які людським безглуздям зруйнували моральні устої і планету довели до катастрофи, яка уже набрала явних форм.

Автор описує сумну долю людства та веде пошук внутрішньої гармонії, але він не здається і продовжує писати, хоча його робота не завжди знаходить відгук серед читачів.

Однак проявляється яскравий талант з уміння досліджувати і пізнавати суть людської істоти, то так і спільноти.

Вірші мають духовний підтекст та заохочує читачів до вдумливого роздуму про своє життя та долю.

Стиль автора засвідчує повноту життя, саму любов життя із вираженим задоволенням самотності. Хоча в дечому він меланхолійний, але водночас щиро відображає його почуття та емоції.

Вірші добре передають духовний стан автора та мають потенціал змусити читачів задуматися про своє життя, щоб почати пошук мети, щоб будувати гідне життя.

ПШШ

СІМЕЙНІ ПРАЗНИКИ

Тихо і умиротворено ідуть
день за днем зимові празники,
а у зимові вечори ми
каємося за гріхи-помилки.

Прощення просимо у Всевишнього,
просимо прощення у всіх святих,
просимо прощення і в людей лихих,
та і самі поспішаємо за прощенням до ближнього.

Природа спить, дрімає,
а ум людський спокою не має,
тому відкриваючи душі прощенням-каяттям,
шукає способів для єднань.

Єднаймося люди на доброті,
то пізнаємо суть щастя і любові,
бо в цей місяць наші предки завжди
єднали сім'ї, родини і Роди.

Ось так, неквапом із розсудом своїм
відвідували рідних і сусідів,
споминали все хороше за роки,
та і нові плани-мрії будували на врожаї.

Так, це місяць очищення сім'ї,
коли інших мудріші повчали,
а вони стисеним умом повчання приймали.
Ось так зміцнювали взаємини у ці дні.

Кожна сім'я добротою наповнялась.
Кожен мав можливість проявити милість.
То хай ці зимові дні
будуть празниками сім'ї.

Тому предки й шанували
ці тихі зимові вечори,
бо ними вони джерела очищали
і Духів сім'ї тихо віншували.

Хай відродяться традиції ці
серед спільноти по всій Землі,
бо саме так ми здатні
жити в радості і щасті.

ПРАЗНИКИ

Сію, сію, посіваю
зерном жита і пшениці!
Хай летять на стіл і полиці,
щоб господар їх збирав
і весною ниву засівав!

Сію, сію, посіваю

і з Новим роком вас вітаю!
Сію жито і пшеницю,
сію гречку ще й овес,
щоб щедрим був рід увесь!

Сію, сію по підлозі і столах
насінням ячменю направо і наліво,
бо завтра з'явиться на полях
Дух Землі Ярило!

Відсіяв я зерном до газд,
скупався у воді святій,
а тепер ремонтую плуги,
щоб готувати ниву для ярини.

Ось і скінчилися зимові празники
і за них завдячую Життю,
бо відвідав рід увесь за ці дні,
обіцяючи усім, усім допомогти.

Та ще й кожного спитав із рідні:
чи й прийдуть при потребі вони
і моїй сім'ї гуртом допомогти,
бо по всякому буває у житті.

Обміркували все з потреб і мрій
і щиро відреклися від лихих дій
на засіяному зерні і воді святій
перед БОГом-Творцем-Духом святим,
обіцяючи шанувати їх і старійшин родових.

Хай у новому році у всіх будуть сили,
щоб усі були щасливими і в радості жили,
щоб друзів відвідинами ошасливити могли,
щоб змога була подорожувати в магазини,
щоб заходити до батьків спішили,
щоб відвідували богів щомиті і щоднини,
щоб дітям знаходили час "доброго дня" побажати
і щоб всім щастя і добра з любов'ю бажали посилати!!!

ЖИТТЯ

БОГ дав усе тобі!
Чи, може й ні?
Як думаєш про це ти?
Давай поміркуємо удвох!
Чи, може з написаного
досвіду візьмеш мого?

Та коли постають питання такі,
то ти шукатимеш відповідь у собі.
А найкраще йти у житті по тому путі,
який уже протоптаний людьми.
По ньому люди до мудрості йшли
і нам ці крихти знань лишали.

Бо правда цих питань
засвідчує про потяг до знань
і настане той час-пора,
коли правда відкривається сама.

Ми терпимо проблеми, біди,
чи все ж вчимося вирішувати їх?
Буває і щасливі дні відвідують нас,
то передаваймо цей настрій чим скоріш.

Як би не склалося у нас життя,
та ми лиш подорожній в нім
і саме вмiло, чи не вмiло ми
вибираємо способи і стежки.

Життя велике і всеоб'ємне,
та наша малість у ньому мала.
Тож воно і не чекає чогось від нас,
бо вже так влаштований світ,
що Творець хоче, щоб очікували ми
і навчалися у завзятті жити.

Життя не очікує, не просить,
але хоче духом нас підносить
і спонукає день при дні,
щоб позитив продукували ми.

Життя від нас зайвого не візьме,
а при потребі порадить, допоможе,
та все ж хоче, щоб ми щодня, щомиті
творили із любов'ю доброту для себе,
бо лиш так Творець порадіє за нас,
що дав життя і мудрість прозапас.

ГРАЄ ВОДА

Закінчується зима в природі
і скоро, скоро веснянка заспіва,
а перед цим свята вода
засвідчить всім, що ожива вона,
засвідчить брунькою солодкою,
засвідчить сонцем золотим.

То БОГ корону так надів,
щоб кожен із натхненням і любов'ю
рік Новий у кінці березня зустрів.
Воскресне, оживе вода
у січні біля дев'ятнадцятого числа
і побіжить в деревах, в звірах і в людей,
несучи воду, як ніс вогонь Прометей.

Настільки сильна енергетикою вона,
що чути землі серцебиття
і в берізці соком відгукнулась,

і вся природа, ніби, стрепенулась.
Все чекає весни, щоб засвідчити
про міць БОГа на Землі.

Люди знали споконвіків
про її енергетичні властивості,
тому й шану Духу Води несли
своєю радістю й піснями
і вже реманент готували
для обробки годувальниці землі.

Грає вода в ставку, в колодязі;
грає в океані, річці, озері;
грає в корінні рослин, дерев;
грає в людській крові відтепер.

Тож дякуймо Життю,
дякуймо і Творцю,
дякуймо й тому, що спізнали
води цілющії анали.

Ми теж лишень прохід
енергіям життя у нас,
то знаймо скрізь і повсякчас,
що саме для цього застосовує БОГ нас.

Вода собою грає
і кожного із нас прохає:
будьмо чистими в ділах
і проявляймося в позитивних якостях.

ЗЕМЛЯ

Хліб усьому голова
говорять люди здавна,
та все ж він вироста
там, де доглянута земля.

Земля – це вічне і магічне,
бо в ній силу черпаємо ми,
черпаємо досвід і знання,
беремо їжу, воду, все... для життя.

Ми і живі є, як і все на ній,
завдячуючи Отцю-Творцю
і енергіям святого Духа,
в для цього Він свідомий разум дав.

Наше життя, то є дарунок Творця,
а земля і все на ній умовами є,
де ми можемо здійснювати все,
що кожному по Душі своїй
Він у життях нам дозволяє.

Тож будьмо вірними Душею

і тілом, і умом йдімо за нею,
то залишимося істинними дітьми
на Землі в цьому життєвому колі.

Не опускаймо очі долі
за свої помилки-гріхи,
а гідно виправляймо їх,
то продовжимо життя потомкам на віки.

ДОБРОТА

Доброта – є найперша дія
у житті людини будь якої,
бо саме нею відкриваються ворота
до усвідомлення свого “Я”.

Тому готуватися для цього слід,
щоб єством свідомо вже
бути готовим до дій таких,
а там з можливості і дія прийде.

А доброта завжди й у всіх
з дарувань і дарів приймань вироста
зі щирості і легкоти ума і тіла
бо Душа готова завжди до дій таких.

Навчаймо себе дарувати таємно,
або з видимих потреб і чемно,
бо це і є складники доброти,
які і вирощують мудрих і святих.

Тому, зробивши добро, то знай,
що чимскоріш про дію цю забувай,
бо в дії такій закладена мораль,
яка вміщає обов'язок людини
і те суспільне право для творення її.

Тому доброта кожному очі відкрива,
на те, який милий світ до неї
і вона теплом, як сонце зігріва
всю суть людську, розкриваючи в ній Творця.

Знаймо люди, знаймо всі,
що для дій таких ми й народжені,
що для цього маємо Душу таку ми,
і з дій доброти починали духом рости.

Інакше нас посварить, озлобить
те зло, гнів, заздрість, обмани, війни
і спільнота розвалиться на куски,
втративши зв'язки і лик людський.

Та ще й часто так буває,
що зробивший добро,
настирливо це пам'ятає

і цим падає гріхом на дно.

Або й зігрітий добротою зі сторони,
відразу ж БОГА забуває
і в безпам'ятство впадає,
думаючи, що Бог про нього
завжди так подбає.

Це лиш перші поступи людини,
щоб пізнавати духовні істини,
а все інше у життя прийде із ними:
і любов, і матеріальні статки,
і той благодатний спокій,
і для вибудови щастя задатки.

БАЛАДА ПРО ПРАВДУ ЖИТТЯ
Прийшла, прийшла уже пора
відійти від зневіри і байдужості,
бо ніхто не захистить наші права,
хоча ми іще є в більшості.

Суть права в правді є,
а правду справедливість тримає,
то чому ми не єднаємося усі
для захисту цієї справедливості.

Будьмо справедливими самі
і від інших приймаймо її,
а лицемірство і обмани,
обходьмо поза семи морями.

Так, іде війна на всіх теренах країни.
Так, по всій країні вільно діють злодії,
які є, нібито, на державній службі,
а по факту й по суті найманцями.

Ми їх туди поставили служити,
бо енергетично вони нам подібні,
та були хваткіші і обіцяльники великі,
ще й бандитами й злодіями лицемірними.

Ми побачили світ з кіно і ЗМІ,
а часто пізнавали його і самі.
Вони теж на роботу болт забили,
але їх по закордонах літаками возили.

Ми чесноти життя втратили,
а вони їх і не мали,
бо їх давно уже готували
ідеологією оправдального християнства
і миром помазаними на посади різні.

Тому вони негласними іудами стали,

прислужуючи світовій економтрійці,
а на країну, націю їм начхати,
бо усі вони громадянством і грошима
уже давно є за межами країни
і там мають свої котеджі-хати.
Найбільше зло є від них, зlodіїв таких
а ми і далі “сором’язливо” мовчимо
і цим проти справедливості грішимо,
та ще їм у помічники самі підсунули
мільйони зневірених і байдужих,
бо свого часу милості-підтримки
простої і звичайної не проявили.

Багато з нас настраханих за свій дім, штани,
та їх заберуть у нас ці внутрішні зlodіячі,
заберуть законами і без цієї війни,
в якій так зацікавлені найбільше вони.

Вони напряду мають і ній зиск і прибутки,
щоб нашою бідною і кров’ю в суматосі цій
розкрасти усе те, що дав Творець для всіх.
То встаньмо на захист меж країн,
то встаньмо на захист інтересів своїх,
бо досить кріпко вчепилися вони,
та ще й допомагає їм, так званий, іудаїзм.

Так, вони є собаки злі,
але й ми настрахані і мовчазні,
та для захисту своєї гідності
нам не страшний світовий гегемонізм.
Краще вмерти, відстоюючи волю,
краще жити, щоб щасливо творити.

Знаймо люди, знаймо всі,
що наші ситуації і факти у житті
часто створюємо їх ми самі
умоналаштуваннями своїми
і вміннями змінюватися реально,
а основне – стверджувати це діяльно.

Прокиньмося люди до життя
усі, усі, хто має БОГа у собі,
щоб благодать, мир і спокій
відновити нам на Землі.

Творімо доброту справедливо,
звільняймо свої життя від зла
і поведінку позитивом наповняймо,
і свої права гідно і сміливо захищаймо.

Захищаймо себе, зміцнюючи духом себе,
захищаймо себе і сім’ю від політиків гнилих усіх,
захищаймо від казнокрадів жадібних, ненажерливих,
захищаймо землю, надра, води і повітря свої

від лизоблюдів підставних і закордонних власників їх.

Захищаймо кожне робоче місце,
захищаймо поля, ліси від мафії-сатани,
бо ми є істинні хазяї,
бо їх нам БОГ доручав,
коли життями сюди посилав.

Захищаймо від агресорів із зовні,
а саме основне – від зрад і маніпуляцій,
які так проявилися в житті суспільств,
бо від зовнішнього звільнитися нам
допоможе наша внутрішня духовна міць.

Знаймо люди, знаймо всі,
що доля наша на планеті цій
залежала й залежить завжди
від наших дій сміливих і справедливих.

Настала вже та пора і час,
коли нам свідомо й жорстко слід
звільнитися від політиків-керівників
своїх, що нутром і совістю гнилих.

Тож тут нам уже усвідомити пора,
що без реальних згуртованих дій
і для справедливих і активних мір
слід позбутися зовнішніх і внутрішніх злодіїв.

А тоді віддаймо все воїнам-захисникам,
бо тепер не доходить допомога до них,
та і військовий бізнес у світі і в нас
найбільш прибутковим є командирам.

Так, саме вони заробляють гроші,
злигавшись з тими, що при кермі
і на здоров'ї і житті синів, мужів
надбавають матеріальні статки свої.

Біз-нес – це люди ті, які діями своїми
створили ритуал силам нечистим
і несуть дари життями на олтар війни,
маючи за це шану від диявола.

Не обмовився я, бо, ніби, нація уся
зійшла з ума і у негативі вариться.
Не здатен люд позитив творити,
не може свою духовність відновити.

Гинуть люди на передовій,
гинуть вони і в тилу
через продажну політику таку!
То скільки іще нам боятись і мовчати?

Піднімаймося на захист свого краю,
берімося до захисту свого дому, чи квартири,
починаючи із захисту совісті і правди у собі,
бо саме тут джерела енергій для звільнення від сатани.

Нашим захистом від зла
є наш наявний позитив,
який уже в нашому житті був
і його дія проявляється тоді,
коли ми зміцнюємо його у собі,
відновлюючи спомини про ситуації ці
і уже по новому зміцнюємо енергетично його
спілкуванням у позитиві новому.

Є ще шанс постати гуртом проти тих,
хто вбиває країну і солдатів у спину
підло, по юдейськи і тишком.
Є ще шанс гідні пенсії і зарплати дати,
щоби ми змогли Життю гімн співати.

Важко буде Душі, уму, економіку відбудувати,
та якщо й далі відсторонено споглядати,
то не буде кому тут проживати
і залишаться лиш ті іуди прокляті,
які ізначально були і є при “владі”.

Піднімися нація на коліна перед БОГОм,
а потім встань на ноги сповна
і заяви про свої права на Життя,
а іуд продажних виганяймо з України-хати.

Годі, годі нам зло плодити,
годі і на інші нації кивати,
а єднаймося на правді всі,
щоб любов і доброта між нами
були воістину діями святими.

Такої зневаги до суті людської,
такого приниження гідності її
не знав іще народ український
за часи свого існування у минувшини віки.

Ми й до цього істинної волі,
визнаймо, не знали ніколи,
та, навіть і тепер, розпоряджатися нею
не навчені і не бажаємо самі.

Бо дивимося не на перспективи,
а так, як і всі люди у житті –
живемо так, як інші, не зважаючи ніц
на відсутність досвіду державотворення у світі.

Ми не зважаємо і на особливості
історичної долі країни,
на ті корені ідентичні,
які притаманні лиш нації цій.

Тому така незалежність в діях
дісталась лиш іудеям-керівникам
і вони тепер плюють на чаяння наші,
на справедливість, милість,
на милосердя і любов, бо їх
пропагують лиш, як засіб для наживи.

Є ще щось з милосердя, доброти
і на цьому чогось зупинилися ми.
А можна ж жити в щасті і любові,
та не вміємо і вже не хочемо ми
прийняти у життя за основи їх.

Лиш заблищить динар у долоні,
то ми вже зразу усі в поклони
і цим металом ми усі заражені,
всі життя з минувшини і донині.

Ним вимірюємо щастя і любов у житті,
вимірюємо можливості подарувати, чи ні,
а про милість і доброту взагалі
лиш побалакати придатні ми.

Ми рабами були завжди
і тепер є рабами зваб життя,
і на них рівняємо себе умами,
а страждають й далі душі-серця.

Тому й не дивно по правді люди,
що не маємо родового коріння,
бо і стрижень генотипу українця
носять лиш два проценти у собі.

То з чого нам усім слід почати,
щоб відновити фундамент і стіни цієї хати,
щоб ідея світоустрою на теренах
мала здоровий глузд у головах?

То який іще Творець - Дух святий
отак довго, довго терпить,
та ще й повністю не згноїв
цих пра-правнуків із гоїв.

Ось уже років тридцять сім,
як нас на вольні хліба Він відпустив,
та ще й досі ми не маємо зеленого поняття,
як берегти Душу народу і країв.

Ми уже зросли у націю велику
і постали на планеті державою Україною,
а прощення і каяття у нас щирого нема
для очищення від російського,
від європейського і американського гімна.
Все самі смочемо від них негатив
і думками, і ділами підлаштовуємося до них,
а вони ж, бісенята, раденькі
викидають нам ідеї плохенькі.

І виглядає це зі сторони, що, ніби, вони
є у змові між собою і служать сатані
і все лихе й недобре викидають нам сюди
і так затято і завзято, ніби, обітницю дали
Духу диявола, щоб цю націю знищити.

Нема у нас і правителя-отця,
бо ми усі гуртом не створили умов,
щоб вирости на духовності нації
таких пастухів, які б нас гідно і велично
поміж іншими націями вели,
щоб ми духом були міцні,
щоб по суті ми були творці.

Зрозуміймо люди всі, що ми
маємо скеровувати енергії життя усі
для творіння радості у собі,
а не для того,
щоб бачити всюди ворогів
і готувати із нас злих собак,
щоб нами вправно маніпулюють.

Та й по духу й діях ми
не будемо уже ніколи,
як на Січі, вільним козаком,
у тому змісті і по суті,
який нам пропагує сучасне ЗМІ,
бо істинне щастя людини
бути батьком-чоловіком для сім'ї
і вміти займатися ремеслом,
а козаком, духовним наставником
будуть ті, які духовно до цього доросли.

То хто ж ми є тепер
на ділі, умом і Душею
і як бачимо себе в життєвому колі,
і як сприймаємо реальний світ?

Поки все лиш на словах і слова,
якими вправно навчилися ми
повсякчас і всюди лицемірити,
бо очі геть у всіх бігають, як у сірка.

Нема, нема – і не буде нам прощення,
бо втратили ми й родові коріння
і вже, як перекотиполе, бігаємо по світах
без духовного очищення, а все в реп'яхах-гріхах.

Вісім літ просив, просили й інші,
а ви на Господа у кожному слові уповали
від штанів і хат із надії все чекали,
відмовившись від Родів, від Істини,
поклавшись у всьому в тенета сатани.
То куди ми йдемо, люди? Куди?

Не допоможу я вам, не допоможуть і боги,
бо повикидали їх із сердець ми
і самі в діях долучилися до сатани,
розграбувавши надра, поля, ліси,
чи з тихої нашої згоди-мовчанки,
ми залишилися голі й босі
і є, як нікому непотрібні лопухи.

Дожилися, дожилися роди древлянські,
що ці залишки із них тепер німі й сліпі
ідуть, ідуть до прірви, опустивши морди,
а зрадники по сторонах гавкають, підібгавши хвости.

Ніхто вас не захистить допоки самі
не дійдете істини своїми умами,
що навести порядки у країні,
навести порядки у сім'ї,
ми і тільки ми маємо зробити самі, самі...

Схаменімося люди
і відійдімо від злоби,
і во благо й по можливості
творімо якість доброти!!!

Бо жде нас смерть по кутках, печерах,
бо смерті віддадуть і тих, хто є на очах,
залишивши мільйон, чи півтора
з усієї нації, які жили в Україні.

Тож за вами, люди, вибір
і по ньому буде й результат.
Та скільки діток, мам заплаче
і БОГ вам цього не пробачить.

Бо й можливості були і вони ще є,
та ви уже на плаху горя йдете
і життя дарованого не бережете,
а смердючий тлін сатані несете.

Забруднюємо рідні краї
підлими діями і словами
не стараючись іти

в житті добрими ділами.

Я це бачу кожен день
і ви теж можете бачити це,
та, мабуть ліпше сліпим і глухим притворятись,
ніж доброту і любов дарувати.

Ось так згинуть безвольнії раби,
не навчившись справедливості,
бо звикли до батога, прийнявши ідею ліні,
та й з ліні не приймали у свої дії
ті якості життя, які несли краплини
волі, доброти і любові.

От і вся відповідь вам, мої сестри і брати.
Такий кінець сумний спізнаєте ви,
хоча іще життя тіло рухає,
та ум давно уже диявола слухає...

Забули ви те, що роду божого ви,
що Творець-Дух святий не раз
виводив із пільми сумнівів таких,
та ми ще ні один руки не протягли,
щоб збільшити коло однодумців.

То хто залишиться живим із нас,
коли руки не подали по сей час.
Все з гордині ждемо, що інші подадуть,
а інші теж отакі – все на інших ждуть.
Отак і згинемо у собі і кожен по собі.

То що іще потрібно для совісті й ума,
щоб між собою поєднатися
у цій страшній біді-війні...,
та не можемо усвідомити ми її.

Як рослинка тягнеться до сонця із тіні,
як каплі дощові гуртуються в потічки,
а ми, нібито, здатні є і з умами,
та по факту залишаємося дураками.

Так, навіть дерева і рослини
набагато гідніші від людини,
бо коли вони в тіні, сумерках,
то всі сили, соки віддають,
аби вийти у простори на путь,
де є сонце святе, повітря, пожива і вода,
бо життями покликані вони
творити кисень для живих.
Ось так проявляється їх доброта.

А людина, попавши в сутінки життєві,
в біду, проблеми, або в затруднення певні,
то скоріше погодиться служити сатані,

скоріше буде плодити зло-негатив,
або й готова буде когось убити
чи не витримавши випробування,
шукатиме смерті собі, чи й віддати життя,
яке по факту є не повністю її.

Кажуть горе і біда люд єднає,
а тут в реальності один від одного тікає,
то скільки треба іще слів і ума,
щоб одиницям спасти святе ЖИТТЯ?

Ось які випробування проходимо ми,
носячи ці душі життями у собі,
а ума і свідомості досі нема,
що на істинний путь виведе життя
лишень та доброта і любов свята.

Отож бо воно і є,
що страх своє бере,
а ми в невіданні думаємо, як дурні,
що, можливо, саме ви і є святі.

Кожне лихо у собі позитив має
і кожна доброта із лиха виростає.
Не побувавши у диявола личині,
не знайде до святого БОГА путини.

Так, це правда, це істина свята,
що шукаючий і пізнаючий світ
саме правдою вистеляє той путь,
яким до щастя всі життями йдуть.

Бо саме зі справедливості
і дія доброю є завжди.
Тож ми уже знаємо усі,
що до щастя від доброти
лиш крок зі всієї ходи....

КРОКИ

Наявність життя при здоров'ї
щастям наповнює нас і простори
і кожному думка прийде у цю мить,
що доброту усім слід творить,
бо цими якостями двома
і зачинається любов свята.

А я все іду, іду
і слово доброти у світ несу.
та й у діла її кладу,
щоб себе і інших ошчасливити.

Отак би ми спільно друзі
діяли по всій окрузі,
то несли би щем радості

в кожну оселю, хату
і думка зміцнювала би враз,
що ми не одинокі у цім світі
і здатні творити доброту повсякчас.

Життям присутній я у світі цім
і світу цьому життя віддаю сповна,
бо Душею в ньому зріс
і ці надбання Творцю ніс.

Дякую вам, сестри і брати, за те,
що ці рядки і ці книжки читаєте
і цим Всесвіт з подібними собі ЄДНАЄТЕ.
Благо посилаю і за те, що поширюєте,
бо поширення з любов'ю знаходить тих,
хто цими путями до Духа святого спішить...

Дякую за ваше вміння одним-двома словами
висловити суть допису у відгуках своїх...
ДЯКУЮ ЗА МУДРІ МІРКУВАННЯ!!!
Бо на них тримається життя
Це ознака мудрості!!!
Бережімо і ми усі себе,
то і БОГ у нас гніздечко зів'є!
Сергій Миколин зі збірки «У ЖИТТІ»

СЕРЦЕ МАТЕРІ

Серце велике твоє материнське
застигло в холодних грудях уже,
а діла твої хороші, як сонце
світять добротою на дороги ще.

Вони й при житті так світили
і тому до хати люди так спішили,
щоб почути слово мудре, розраду,
то чи ж і я тебе забуду таку?

То схожу я до могили
і насію квітів, які любили.
Посиджу біля хреста
і полину в усамітнення...

Там біля ангелів святих,
можливо, і тебе зустріну,
бо де ж тобі бути, як не з ними,
щоб енергії доброти розносити.

Дякую, дякую тобі за все
і хай під крило ангельське
вітер цю подяку принесе,
щоб нове життя радувати могла.

З – РА – ДА

Зраду визначити можна лиш інколи і то ту,

яка проявилася не чим іншим, як негативом.
Зовні люди однакові усі і по діях їх
зразу ж і не визначити, про зрадництво гниле.

Це стан єства, який засвідчує все таки,
що людина ця, нібито, з богом РА ходила,
що нібито, БОГа у собі носила,
та діяла вона не по справедливості.

Тому цей гріх-помилка така важка,
бо вона енергетично є присутня
у всіх проявах негативних
і стає небезпечним джерелом для всіх.

Тож зло, гнів, гординя, чванство, брехня,
здрість, ненависть, жорстокість, осуд,
як і всі прояви негативу людські
починаються завжди з порушення справедливості.

Порушуючи цей умовний бар'єр ми
починаємо зраджувати простори і собі,
і збираємо зрадою негативні енергії всі,
які і проявляються бійками, вбивствами,
чи широкомасштабними війнами.

Солодка зрада на смак і відчуття,
як і зла-радість за скоєний обман,
за крадіжку, за перемогу над слабким,
за жорстокість у діяннях
і так є у багатьох випадках таких.

Та гірка спокута злодіячів жде, бо кумир таких
довго не сидить на лівому плечі,
бо саме в них ум горить
у пошуках злодіянь нових,
бо й для сатани такі злодіячі
є лиш енергетичні харчі.

Тому така підмінна солодка є досить гіркою у житті,
коли ми мараємо нею милосердя, любов святі,
чи ту радість, яка сестрою рідною є щастя,
то тому отак нутро злодіяча згоряє до тла,
коли він мниму радість має при наплодженні зла.

Зрада, вбивство є гріхи-помилки тяжкі.
Та вбивство є бездонною прірвою душі,
а от зрада починається з дрібниць
у негідних вчинках всіх.

Хоча духовно вона тяжка,
та легкою є для ума,
бо ум верткий
і виправдовує витівки такі.

Бо вважає, що плюгава таємниця ця
ніколи собою не проявиться.
Та ми маємо знати всі,
що зрадивший одиножди,
зрадить трижди до зорі.

Бо по факту зрада є,
ніби, на металі та іржа,
що гидко й підло
забирає життя тіло.

Чому людина так безвідповідально, легко
зраджує інтересам життя і долі,
зраджує душу-серце-святого Духа і Творця,
аби зберегти статус свого ума і тіла,
як суспільної одиниці і надуманої значимості,
а не як велику каплю своєї Душі
у величезному Океані святого Духа.

Зрада – це завжди втрата
довіри до інших і самого життя,
це зневіра в можливостях своїх,
а там дивись і байдужість вироста.

Так, зрада - це звичайна лінь
і ми умом приймаємо її,
бо вона дає надуману легкоту,
хоча ми ще здатні творити любов і доброту
і ще є можливості в ума і тіла бігти у житті
одухотворено по істинному путі.

Ось так безвідповідально ми входимо в біду,
а ще більшою є ця біда, коли є оте гидке відчуття,
що, ніби, такою є людська спільнота вся,
що, ніби, зрадниками життя є і наша нація.

Бо коли ми зраджуємо собі,
коли ми зраджуємо друзям, родині, сім'ї,
коли за той долар продаємо усе святе,
яке іще, можливо, у декого воно є,
то це в сукупності путь неповернення.

Саме так, ми, нібито, тілом іще живі,
та ми зрадою вбили себе самі.
Особливо поганьбилися керівники –
і чим більші в них посади,
то тим більший сморід від них іде.

Зради, то є гниль і бактерії її
винищують націю на корні.
Каймося люди, змінюймо себе
і до добрих справ повертаймося.
Тож поки лишаю вам ці дві вказівки
у цей тяжкий час на планеті цій.

СХИЛЬНІСТЬ ДО ЗМІН

Лиш у тяжкі й лихі часи
люди схильні до змін,
та зміни пропонують їх керівники
і часто ці зміни зовнішні, фасадні.

Ми не схильні до змін у собі,
до змін своєї поведінки,
до змін світогляду свого
і саме цим подвоюємо-ділимо себе.

Ділимо оточуюче середовище
і часто стаємо на сторону сильних,
бо духовних і мудрих ми
відносимо умом до слабких і ненадійних.

Самі поділи і їх оправдальні ідеології,
як і саме ствердження в умах людини
релігійних традицій засвідчило про те,
що людина своїм Духом загубилася у собі.

Так, християнство наклало давно
на ці ведичні празники,
які тісно пов'язані з життям природи
якісь у більшості "свята" сумні,
щоб затьмарити енергії ЖИТТЯ.

Не в календарях суть життя,
бо в наших умах має бути вона
для пізнавання себе і світу душею.
Так, кінець березня щороку
засвідчує оживання природи
і все живе починає про це
засвідчувати у Природі.

Та уже будемо ждати свого,
що з Природою ужився
і не будемо випадати з неї,
а 30 березня, як доживемо,
то й чарочку піднімемо,
щоб рік був тихим і природа
була милостива до хлібороба,
даючи йому виростити хліб,
щоб не було на Землі голодних літ.

І до цього природного календаря
має повернутися людство усе,
як частина природи на Землі.
Так, у православ'ї найбільше
були поширені празники
для віншувань природи
і людини в ній
з її працею, як подяки...

Душа одна на все життя
і лиш зріючим умом,
ми здатні бути чоловіком,
а тіло йому є помічником.

Бо це умова для всіх життів
леліяти якості духовні,
звіряючи дії свої
свідомим умом завжди.

Ось так життя приводять всіх
в Душі каплею-домом,
щоб з'єднати нас зі святим Духом
у цій всесвітній світобудові.

ЕНЕРГІЇ ЖИТТЯ

Битися, воювати в суті
не є наслідком душі,
а діями корисливого ума
і по факту є спаленням,
травмуванням енергій життя.

Тому добротою і молитвою
з благоговінням і любов'ю
захищаймо істинне буття,
бо саме вони є енергіями життя.

У світі кожна війна по собі
залишає багато біди і зла,
а в часи миру ще й ума нема,
щоб любов і доброту творити,
та все ще й шукаємо винних.

Це БІДА, біда велика,
коли нація уся у війні –
на полі бою і в собі,
та вся біда в тому, що ми
не бачимо війни у собі.

Але саме ми і є наплodжувачі ті
того гніву, неправди, обману, зла...,
яким так щільно наповнена Земля.
Тому така сліпота приводить нас до війн.

То де ж людство енергії ці ростило,
чи з лона матері з собою принесло?
А може ми смітник для космосу
і всі енергії негативу сюди звозять?

Може це і є саме так,
та про інше свідчать факти,
бо коли ми у біді просимо допомоги
від Всевишнього, то Він її і присилає,

присилає тільки позитивні...

Куди не повернись і куди не поїдь,
то кругом є ця ницисть в середовищі людським.
Тож поміркуймо і ми самі –
хіба ми не брехали у житті ...

Саме цим ми себе до зради готували,
носячи ці енергії в пам'яті своїй,
збираючи ось так на теренах
в тому числі серед нас ці прояви підлі...

Чи може зрада, зло то примара? Ні і ні!
То є енергії невидимі, та уже негативні.
Тому накопичення їх у житті і є
та пухлина в тілі націй, яка завжди зріє,
коли нація на цю дріб'язковість не реагує
і не розуміє, що міць її в якостях Духовних.

Ми й не бажаємо зрозуміти до кінця,
що людство є причиною усіх війн,
а справжнім джерелом їх є наш негатив
і звільнитися від негативу завжди
є чудовим вибором путі,
як першим поступом в духовному пізнанні.

Покликання людства життям сюди,
є, нібито, набором енергій певних
у певне місце на цю планету і у визначений час,
бо саме воно має здатність і можливість
культивувати і свідомо леліяти якості життя,
тому саме ці енергії й потрібні нам, людям,
і на цій планеті, як і для Всесвіту.

Тому хочу повторитися для вас,
хоча і не читав спеціальних праць,
та чогось так періодично повторюються
війни ці, їх джерела і причини
і так дивно мені, що у людства так багато знань,
та воно так нічому не навчилося.

Все частіше приходжу до думки,
що кожне покоління на Землі
шукає відповіді на питання одні і ті,
та зробити щось із цим не має змоги.

В чому річ? Ми, що стоїмо на місці?
Ні ми рухаємося і розвиваємося далі,
та покоління старі, як і нові
не навчаються у життях культури жити.

Не навчаються батьки, бо і їх не вчили,
не навчає суспільство і держави,
бо легковажить енергіями життя

і вважає матеріальний світ, як реальний,
та невидимий рух енергій доброти і любові
є вічним і завжди присутнім.

Тому зрозуміймо на кінець усі,
що істинна реальність в якостях духовних,
а тіло, ум і дії їх рук,
то все є проявом енергій зовнішніх,
а можна сказати супутніх, чи наліпних,
хоча саме завдяки їм ми
і здатні надбавати духовні.

ВИХІД

Сорок років Мойсей водив євреїв по пустелі,
допоки частково не “очистив” їх уми,
то так і ми, всією нацією, увійшли
в процес наплodження зрад і злоби.

Досить вміло носії зла
привчили націю України
до легких зваб доступних,
які так уми й тіла тішать.

Так, у нас був вибір у житті –
йти за звабами, зраджуючи джерела родові,
йти обманами, зраджуючи любові,
чи право на життя зберегти.

Та шанс іще є на Україні,
є і в інших країнах на Землі,
щоб вилеліяти, зберегти якості духовні,
та чи довіримося тепер ми
творцям і їх програмам діючим.

Поки кращих все ж нема,
та й потреба, як така,
на часі не визріла,
бо Творець і це передбачив.

Так, війна у світі постійно є,
кризами великими й малими
економічні відносини рве.
Є спроби атомом знищити усе живе.

Працюють іуди над бактеріями і вірусами,
щоб тихенько трупами райську землю засрають.
Є й потуги неймовірні, щоб все таки
різними способами і методами психіку зламати.

І ось в останньому люди, ми,
протистояти всьому негативу здатні.
То навчаймося відтепер щомиті і щодня
творити якості ЖИТТЯ.

Ми, люди, сьогодні планету привели
до суцільної кризи, зрад, війни,
то нам і тільки нам треба виправляти
ці помилки-гріхи свої.

Бо це єдиний спосіб захистити себе,
до якого пристане все живе –
від барвінка, дуба до журавля у небі,
від повітря, води, землі до сонця у висоті.

СВЯТИМ ДУХОМ

Будь кріпким завжди
святим Духом у собі.
Будь кріпким чоловіче
святим Духом у Господа.

Господь є по змісту й суті
начальником-керівником у тобі.
Він є начальником і поводитирем тебе,
коли тебе кагорта бажань веде,
коли ти у своїх діях у невіданні, чи суєті є,
коли ти поведінку свою будуєш,
дивлячись на інших і злих.

Так, це і є начальник твій,
це і є господь твій
і наймення йому:
ум твій,
який завжди робить вибір
і вибір легкий.

Господь є начальник для тебе,
коли ти просиш допомоги для себе,
коли ти при горі і біді
кличеш начальників суспільних.
А вони ж не всюди і не скрізь
є від Творця посланці.

Бо це завжди у державах всіх є ті,
які є у нації на вершині.
Тож, яка нація, то такий і керівник.
Бідна є матеріально вона,
то бідна і нещасна Духом є.
Ось такого господаря і має
і лиш благі ті серед них,
хто святим Духом є міцним.

Саме так ми маємо розуміти всі
цю молитву-послання святе,
що блажен є той із нас,
хто віру і довіру має до Творця.

Господа-керівники міняються
і державний устрій залишається,

а Всевишній був, є і буде вічно.
До господа просяться лиш ті,
які духом своїм слабкі у житті.

Тому такі й спаплюжили молитву цю,
скоротивши і суть змінивши із ліні,
коли говорять: “Помилуй мене господи”,
або: “Будь милостивий до мене грішного”,
бо це пряме прохання до начальників земних.

Та поряд з тим, ми щиро віримо,
бо часто з чистоти своєї розуміємо,
що ми так просимо Всевишнього,
просимо Отця-Творця-святого Духа,
а фактично словами, як дією такою
прохання це є від ума до диявола
і ми готові йти по результат за сатаною.

Правильно буде тоді, коли ми
називаємо ім'я цього Господа впереді.
Правильним буде так: “Ісус Христос,
Господь Душі моєї, будь милостивий до мене”,
чи “Помилуй мене Отець-Творець-Дух святий,
бо Ти мій Господь і до Тебе я за ділом,
і з помислами звертаюсь, і за помилки каюсь”.

Якщо й начальник добродіяльний,
то і до нього з такою молитвою йди:
“Іван, Господь ти мій, помилуй і прости
за помилки мої, чи при змозі допоможи”.

Шануймо Душі і життя свої, сестри і брати
і будьмо справедливими і в бдінні при житті,
та й творімо молитви свої святі
Богу, який доброту і любов приносить до нас.
Спаси, БОГ – святий Дух нас від того зла,
гніву, зради, вбивств, які є у кожного із нас
і навчи творити милість, доброту і любов,
щоб я і завтра зміг прийти з молитвою знов.

МОЖЛИВОСТІ В КРАЮ

Ніхто не переможе тих народів,
в яких сильний дух Родів.
Бо вся спільнота тим і була міцна,
що скелет енергетичний її
був вимощений духовністю родів.

Ще певний час нації і держави
трималися на культі сім'ї,
та тепер розмилась єднавча суть її,
віддавши основи життя сатані.

Людина втратила свій орієнтир – Душу,
то так і спільнота втратила Дух народів

і ми, ніби, одинакові усі,
та у взаєминах такі чужі, чужі.

Та ми так навчені державами,
хоча для єднання є не придатними.
А в природі людство все
більше від усіх негативом насичене.

Ми, ніби, каламутна вода,
яка не придатна для пиття,
є не придатною і для омивання
і є непридатною для життя.

Її би очистити, їй би відстоятися,
та наші уми із амбіцій-величі
постійно каламутять її,
не даючи спокою людині-краплі,
не даючи спокою і планеті.

Тому і стверджуємо ми у ці роки,
що є на Україні шанси чималі,
бо терени ці намолені якістю життя
і нам у поміч знадобляться вони.

Тож не втрачаймо шансу ми, сучасники,
щоб гідно в епоху золоту націю ввести,
а для цього мал і стар, усі, усі
маємо справедливість відновити.

Відновити право на гідне життя,
бо килим благодатний тчуть
по трошки, по чуть, чуть.
Так всі мудрі люди живуть.

Не повністю впали духом роди,
хоча уже третє століття
наші терени у війні,
бо нас хочуть поневолити злі.

Так, багато з нас пішли в ряди
в ідеології підлих, злих,
та не падаймо духом люди.
І не впадете, однозначно, коли
ви народили в середовищі своїм
таких наставників і писарів,
щоб будили для пошуку уми
тих благодатних шляхів.

Єднаймося між собою добротою,
бо це єдиний спосіб вижити
і Дух України зберегти
віднині і на віки.

ЗЕРНА

Знаймо люди, знаймо всі,
що у нас є для відродження зерна ці,
є й ця здатність в умах і руках,
бо все для цього маємо у собі
і саме розуміння таке
людство до благодаті приведе.

Так, це буде епоха розквіту життя
на теренах тих, де і для нас, українців,
знайдеться час і строк у цей період,
але для цього вже сьогодні учитись слід.

Учитись і одночасно трудитись,
щоб добродіяння наші
були основою поведінки скрізь,
де на доброті взаємини будуть будуватись.

Тут жили предки наші
і добрими ділами ці терени берегли,
то і війн по п'ятсот, триста років не знали
і цим благодать від святого Духа мали.

Тож готуймо ґрунт-умови всі,
щоб підготовленими ниви були
для правителів-сівачів
любові і доброти.

ДОВІРА
Довіра міцна тоді,
коли здатні ми
відчути в інших
красу і доброту.

Тому довіра й відкривається любов'ю,
а такі досить чутливі і вразливі.
Тому ми так у житті
довіряємо не багатьом,
тому повсякчас так боїмося довіряти всім.

Так, довіра робить нас вразливими.
Це важко усвідомлювати нам,
та лиш енергії любові і прощення
ми і відновлюємо життям.

БОГ – ЦЕ ЖИТТЯ
БОГ - це ЖИТТЯ,
і в ньому є хороше і погане.
На правому плечі
у людини-носія БОГа у собі
знаходиться Дух святий,
а на лівому Дух диявола.

Демони, як і дияволи
є енергіями лихими,

які вселяються в тіла людини
саме з допомогою ума
і це засвідчує вкрадена стаждаюча Душа.

Ось так часто у житті і ми
прихиляємося до Духа святого,
чи до диявола лихого,
який є в наших поганих вчинках.

Тож по суті він олицетворяє всіх
начальників-господ у всьому світі,
бо вони бажать статусів суспільних
і надуманої публічності.

Бо суть бажань завжди
сконструйована на брехні,
на силі, як метод бути
успішним у житті.

Тому до таких бажань тягнуться енергії подібні
і саме суспільна висота
розкриває такого активного збирача
цих енергій негідних.

Так, люди часто просять господа,
та ці прохання завжди про мирське
і досить часто про матеріальне –
і це допустимо при слабкості духовній.

Однак, пізнавши якості життя,
а відкрилися вони не випадково,
то саме стяганнями Духа святого,
є першим кроком, щоб свідомо
визначати свої путі життєві.

Продовжуючи реалізувати настанови ці,
черпаймо енергії святі у собі,
щоб і розуміння істини було
і здатністю ми могли
зменшувати день при дні
у всіх роках при житті
певні енергії негативні і лихі.

Тому у повсякденному житті
кожну помилку у думці-слові,
кожну дію-помилку таку свою
стараймося виправляти самі.

ЧИ ЗАКОХАНІ МИ?

Коли закохані є ми,
то так добре про це видно зі сторони.
Наскільки часто усмішка радості
розцвітає на вустах у нас,
засвідчуючи закоханість.

А ми в ході, у русі, ніби, в танці
і багато у чому поступливі, м'якші
і в діях, і щасливі, одним словом –
добрішими і ласкавими є,
бо цей стан до любові веде.

Саме так у нас себе
любов свята проявляє.

А тепер подивіться і ви,
прочитавши ці рядки,
подивіться на інших зі сторони –
наскільки любов відкрито,
особливо серед молодих і старих,
проявляє себе у нашому житті.

А закохані і є у цьому стані
такі неповторні і ласкаві,
то хіба не можна і нам усім
трошки бути в бдінні
і частіше закохуватися самим.

У жінку-чоловіка, дітей,
батьків, рідних і близьких,
закохуватися красою дерев,
чи небом голубим,
травою у саду, чи садком,
де грають тіні дерев
зранку, чи то увечері,
та і водою грайливою
у дзеркалі її, коли вона
грається травинкою прибережною...

І так постійно і кругом,
то ці перші спроби закоханості
у постійності зроблять із нас диво,
бо так любов приживеться у нас тихо,
а люди, бачачи цю замріяність
назвуть романтиками таких,
бо їх любов носить на крилах
чуть вище у світах, щоб вони
засівали цю якість для усіх
і щасливим був увесь світ.

Ось так просто і легко ми
створимо умови у собі,
щоб щастя жило у нас, як у гнізді,
то птаха-радість, що щебече і літа
наповнить щастям усі роки життя.
Бо щастя з повноти у нас
буде поширюватися навкруги.

Закохуймося люди, кохаймо

і від когось кохання приймаймо,
бо воно привносить у життя
любов чисту й світлу сповна.

Коли любов виросте у тобі,
то хочеться жити і любити,
то хочеться летіти
і іншим цю любов дарити.

Тож, чи закохані є ми? –
перевір'яймо це на собі.
І пошук принесе плоди,
бо лиш закохані на пошук здатні.

А от гнів, зло, заздрість відійде,
бо місця у нашому житті не знайде.
Якщо удвох зібралися спільно жити,
а кохання і любові між нами нема,
то такі є наплodжувачами зла.

Вони постійно незадоволеними є,
сварливі, холодні і жорстокі в поведінці.
Про таких говорять люди,
що у них серця нема.

Та і все ж їм Дух святий шле у пару
хорошу й добру у собі людину,
щоб пом'якшити те зло.
Та часто не витримують вони
такі іспити при житті
і ламаються долею своєю,
починаючи злоститися,
а частіше спиваються
і тому й діти у цьому пеклі варяться,
а часто і долі сирітські трапляються.

Тому часто без божої ласки вони
таким життям отруюють себе,
та ще й усе, що навкруги є.
Бо коли нема любові у собі,
то і не напитися зі смаком води
і не вдихнеш волі на повні груди,
і весь життєвий запал згорить,
та і якість праці буде нікуди.
Ось так по дурості проіснуєш роки.

То для чого і навіщо тоді жити,
коли любові нема у собі,
та й іще не навчався її,
а все мотаєшся у нещасті день при дні.

Тому так часто і прошу вас люди:
навчаймося якостей життя завжди і повсюди,
а вони і виведуть на щасливі путі,

де знайдете кохання і любов ви.

ЛЮБОВ – ЦЕ КЛЮЧ

Любов це ключ до Джерела життя.
Вона здатна збирати і віддавати
свої енергії живодайні творчі
із тим завзяттям і вмінням, яке
лиш любові придатне.

Та і єднання можливе лиш
при наявності любові.
Тому у людей і є це міражне
розуміння того, що любов
є вершиною всіх якостей життя,
що з любові усе у Всесвітах і створене.

Шукаймо, творімо цю якість любові
у самому собі і в просторі...
Яке чудове запрошення!
Бо любов – це дійсно велич
і глибоке прагнення бути єдиним з цілим.

Так, це можливість перетворити «я» і «ти»
в єдине ціле і не ділиме,
бо любов саме і існує тому,
що ми відокремлені по суті
від нашого власного джерела,
а від цього розділення
виникає подеколи бажання
повернутися назад, в ціле
і бути з ним єдиним.

Я люблю тебе, я люблю себе,
я люблю і це життя,
я люблю усе, що в житті є.

Таке бажання любові
є результатом, спрямованістю
до пошуку Бога світлого.
Тому свідомо обравши в дії позитив,
то ми здатні будь якою прекрасною дією
привнести більше любові у цей світ.

Будьмо прикладом свідомо у поведінці,
то для себе і для оточуючих людей
ми будемо джерелом божественного,
бо ще не всі підвладні стихії краси
поки й не всі ще далекими є від неї.

Знаймо ці слова про любов святу,
адже світ чекає нашого прояву,
бо ми так наповнені енергіями позитиву,
що готові нести людям їх по світу,
нести у всі краї поміж людьми.

ВКАЗІВНИЙ ЗНАК

Люди, сестри і брати, ви можете дорікнути мені,
що я так докладно описую прояви негативу людські –
і маєте право спитати: для якої ж це мети?
Мети нема, а пишу щоб кожного застерегти.

Застерегти тоді, коли ця гидота в нас
лиш заявила про себе, коли ми духом занепали
і ці енергії негативні собі нового клієнта знайшли,
а в нас має визріти попередженням це,
що наступні дії стануть безповоротними,
а ми самі не виберемося з цієї біди.

Тоді люди шукають до сповіді шляхи,
шукають ясновидців, старців,
хоча і тут часто попадають до шарлатанів,
та все ж шукають путі до істини.

Тому попередження такі
мають випрацьовувати у вас
оте послання Ісуса: будьте в бдінні –
і цим спасенні будете не раз.

Тому звичка, досвід, вміння
бути в стані бдіння
допомагає кожному і завжди
уберегти себе від впливу сатани.

А про себе скажу, що спізнав багато у житті,
бо сподобив БОГ-святий Дух мені
відкрити суть і зміст дій людських,
як позитивних, то так і негативних.

Також настанова була така,
щоб застерегти від помилки-гріха,
а душі отроків таких завжди,
мають кожного провести
через уроки випробувань
і через насолоду і радість пізнання.

Бо суть життя і є в тому,
що кожен сам має умом своїм
прийти до усвідомлених дій,
щоб Душу відкрити, як істинному провіднику.

Я не духівник, не проповідник,
не ясновидець і не провідник,
а лиш звичайний для вас знак-вказівник
у тих словах, які рукою моєю написано,
бо весь свій путь ви маєте самі пройти –
іншого способу нікому не дано.

Забажаєте навчатися жити і життя любити,
то зустрінете в путі мудріших,

там зустрінете і тих,
хто істинні знання приготував для таких.

Тут і скрізь у житті, ми кожен собі
творимо життя і ті путі,
по яких ми і маємо іти,
щоб щастя радість пізнавати.

Будемо доброту і любов творити,
то цим і будемо угодником у БОГа,
а Він і нам у хвилини трудні
прийде у вигляді помічника.

Тоді і життя буде в радість,
тоді і знайдемо щастя істинне,
тоді і з'являться можливості
долати маленькі труднощі у житті.

Та все ж знаймо ми усі, усі,
що життя свого будівничими є ми.
Щастя Вам, сестри і брати,
і хай любов буде з Вами завжди!!!

Благодарую Тобі, Творець,
за ці слова, за цей посил для всіх,
за устремління зберегти
ЖИТТЯ на Землі!!!

ПРЕДТЕЧА

Предтеча, філософ, вчитель,
духівник, святий...;
бунтівник, месія, проповідник,
провідник, знаковий чоловік –
і все це про мене і про тих,
хто суголосний у думках,
хто подібний у діях.

Я згідний з такими названнями,
які ви, читачі, мені дали,
бо цим я і займаюся щодня
з часу мого просвітлення,
та і родився для цього я
і про це свідчить рідимий знак –
біла світла шкіра на видному місці,
на шиї з правої сторони з формою чудною,
якої пояснювати я не знаю як,
як мітку БОГа-святого Духа-Творця.

Я щасливий і згідний з усім,
що мені дозволений доступ до Знань,
що дано мені здоров'я і можливості
бути тим, предтечею, хто попереду йде,
чи енергії позитивні світлі несе;
бути філософом, щоб ці знання мудро

багатом із вас і вміло донести,
як то і подобає вчителю.

Так, я бунтівник проти наявного світоустрою,
бо він веде до погібелі спільнот
і бачу в цьому своє призначення, покликання, місію,
щоб багатьох підготувати
до змін у собі на краще,
щоб кожному сказати,
що він сюди життям покликаний
духовні якості вміючи стяжати
і на них своє життя будувати.

Знайте люди й ви, що ці думки, слова
прийшли у мене від Творця,
а я лиш їх в книги записав,
щоб енергії їх кожен у своє життя брав.
Ось із цього проявилася святість
у поведінці і ділах при житті,
сформувався діями як духівник,
а по способу життя для всіх
я звичайний хлоп-мужик.
Та з благословіння Ісуса і святого Духа
я відбувся у житті, як проповідник істин святих.

Я прийшов навчати вас, хоча це й не легко,
бо відчуваю спротив енергій злих,
бо тіло засвідчує тяжкість і певну втому,
та я завдячую Творцю за таку долю.

Так, я той, хто формувати прийшов
новий світогляд на життя,
щоб показати всім його сенс і призначення.
Так, я той, хто готує поле енергетичне,
запрошуючи усіх до очищення помилок минулих
запрошуючи всіх бути в бдінні, не повторюючи їх
і цим створювати умови для духовного зростання,
бо саме вони здатні виростити у нашому середовищі
того, чи тих, хто буде істинним правителем
для нації цієї, для всіх спільнот на Землі.

Так, ми готуємо суспільну думку;
так, ми гуртуємо, еднаємо однодумців;
так, вони будуть засновниками шкіл,
де будуть навчати жити, навчати це життя любити.
Будуть зібрані такі вчителі в одне місце,
щоб спільно навчали вони гідного життя суспільство це.

Так буде! Бо потреба в цьому в людства є,
і космос турбується про це.
Людство в розвитку зупинилося
і навіть деградує вже...
Тож я бачу, як і інші,
що прийшов той час, пора,

що людям потрібна допомога така.
Не відторгуймо її, будь ласка!

Про духовну і життєву чистоту
до БОГА-святого Духа у собі
судити все ж не мені.
Він сам про все знає
і я завдячую щодня Йому,
що Він мене знову й знову
з дня у день посиляє.

І приємно по сей день ці Знання нести,
які серед боліт відкрилися мені,
та все ж у цьому є важкота фізична,
а може то уже й чималі літа,
та поки мене іще штовха обітниця,
то хай і далі ідуть слова з мене, як з олівця...

Творімо доброту і любов,
то життя щастям відгукнеться знов!
Щастя – це Благодать для всього й усіх –
саме так має бути, бо квітці радості
важко зростати серед злих бур'янів.

Хай таке розуміння
побудить в кожному устремління,
бо в кожного є бажання це –
жити в щасті й радості...
В добру путь вам, люди!!!

СЛОВА

Кожне слово має свою суть і зміст
і ними обумовлюємо кожну ситуацію ми
у поєднанні енергій, подеколи різних,
якими і наповнені простори, краї і сам чоловік.

Тому, коли ми даємо назви,
то маємо шукати в нашій мові
слова, які по суті й змісту подібні
їх прояву, призначенню і дії.

Це стосується і імен, найменувань,
бо так ми впливаємо з духовних начал
на поведінку людську і скерування
і докладаємо уми і руки до цього.

Проявляймо турботу зі знань,
шановні тато й мама, чи родичі й близькі,
коли це стосується імен для дітей,
бо їх дії й доля має засвідчувати цим суть.

Те ж скажу, коли хтось із нас у житті
пише норми, правила, вказівки для всіх,
то маємо дотримуватися усіх вимог,

щоб не порушувати енергетичний рух.

Тому слова: за-кон, кон-ститут-ці-я,
гріх, господь, як і багато інших,
є носіями енергій злих, руйнівних
і з інших мов запозичених.

Ними ми ламаємо Дух людський,
бо вони несуть у собі іншу мету,
щоб спаплюжити енергії життя
у певних правилах, вказівках, чи повчаннях.

Так, для прикладу, візьмемо слово: за-кон,
яким видаляють наші думки, слова і дії
з правил поведінки і спілкування між нами,
як природніх і гармонійних взаємин.

Бо укладачі прямо вказують ними,
що все це є за життєвим колом,
особливо коли таке слово є заголовним в тексті,
узагальнюючи весь зміст наказу, чи вказівки.

Така велика потреба у нації є,
щоб очищати ауру краю,
де ми сім'ями, родинами живемо
і якості життя тчемо.

Хоча і тут приємно було би назвати,
щоб істинність (із тини, грязі очищена) зберігати,
бо то є правильна назва для них – рід, народ,
як основа енергій однорідних
у цих краях-теренах з усім,
що тут є живим, як видимим і невидимим,
як те, що участь енергетично бере
у цьому суспільному устрої.

Ой, скільки слів чужих,
уже в обиході нашім є,
та саме вони приховують у собі те лихо,
яким душа наша від життя закрита.

Багато таких слів застосовує спільнота,
тому нам часто такі слова по іншому тлумачать
і саме вони не сприяють самоусвідомленню,
бо самоусвідомлення умом і є тим ключем,
яким ми відкриваємо замки до бібліотек Знань.

І навіть часто є такі слова в середовищі тім,
де мають навчати духовності, де мають Дух очищати.
Бо коли гріх, як слово, не має суті й змісту,
та все ж має у собі дію, як помилка-промах,
та визначає гріх, як крайність остаточну і безповоротну
і тому й так сприймається всіма
і саме так приймаємо ми цю дію у життя.

Хоча помилки ми здатні виправляти,
хоча й у більшості своїй вони є повчаннями,
щоб ми більше таких промахів не повторяли
і щоб вони у собі не несли енергій осуду і кари.

Дія відбулася, але ми, будучи у бдінні,
не повторюватимемо їх –
і це буде позитивний здви́г,
і це істинний путь культури поведінки.

Ми маємо очищувати мову від таких слів
і навіть технічну, медичну..., бо і вони
визначали і визначати мають від нині
у суті й змісті учасника життя у дії,
чи саму дію, як рух енергій у Всесвіті.

Така потреба у нас є, бо ми є енергіями тими,
які мають бути і залишитись живими,
коли ми маємо знання, що здатні
бути забудовниками і настановниками,
чи відновлювачами тих істин забутих,
які й відновлять устрій справедливий.

Тому навчаймося чути всі
все потрібне з усіх розмов людей,
з усього шелесту листя дерев,
з усього різноголосся птахів
у тих подихах вітру
і в тому терті краплин води,
то до нас заговорить сонце.

Ось чому мудрі люди знали,
що для життя людини значило слово
і поставили його першим при вході
цієї прекрасної світобудови.

СВІТОУСТРІЙ

Світоустрій життя людей і для людей
має у собі зберігати якості життя усі,
бо залишаться лиш ті,
хто чути́ме голос-слова
Отця-Творця-святого Духа.
Ось так відбудеться відбір тих,
хто має відновлювати світоустрій по новому.
Це буде пропуск і знак Всесвіту
для тих, хто залишиться у живих.

Бо саме цим і так наповнюємо ми
світлий і чистий Дух Всесвіту,
а Він і є для нас усіх той оберіг,
і є захистом від енергій злих.

Тому зміст таких знань про світоустрій

має гармонію і світло нести,
щоб ці слова просвітлювали наші уми,
то так і поведінку на основах справедливості,
грань якої ми відчуваємо зі стану своєї чистоти.

Ось тут основи вибудови якостей буття,
то тоді впевненими будемо ми,
що наші діти продовжать ті діла,
якими Творець обдарував чоловіка.

Ми є частиною у Всесвіті великім
і тому маємо подбати про мову,
щоб зберегти і цю країну,
яка має назву – Україна.

Тому і стверджуємо ми у ці роки,
що є на Україні шанси чималі,
бо якістю життя терени ці намолені
і знадобляться в поміч нам вони.

ДІТИ МАЙБУТТЯ

Для цього і саме це ми маємо навчати
дітей своїх, щоб їх для життя готувати,
бо будь яку спеціальність, і тим паче,
коли ми вміючи в дитині побачили
певний талант-задатки до знаних професій,
то вони швидко освоють її за місяць
і не буде потреби для перевиховання на свій лад
у тих сімнадцяти, чи двадцяти роках.

І не треба красти в них ці роки,
в цих суспільства членів молодих,
а маємо дати можливість їм
налюбуватися життям святим,
щоб вони його любили,
щоб і ми свою любов із досвіду їм привили.

А все ніколи їх любити і любити не навчили
і так ненавчену у світ невідання і суєти пустили,
а це ж третина тривалості продуктивного життя,
яка пройшла фактично надарма
і дитина радості у ньому не спізнала.

Ми маємо навчати їх з основ справедливості
до волі дій у творенні доброти, радості, любові
та так, щоб вони цю енергію чули у собі,
щоб чули і бачили вони її і у інших.
То саме тоді ми зможемо сказати,
що ця дитина має право називатися чоловіком.

Тоді й спільнота буде у гармонії жити,
працювати творчо і з любов'ю,
бо саме так ми хочемо жити в щасті
бо саме так працює налагоджений механізм

і в цьому вся суть культури поведінки.

Це буде стимул і натхнення для всіх
бо кожен захоче показати, що він є спец,
чекаючи такого ставлення до себе від інших
і працюватиме цей життєвий організм.
Ось і вся таїна устремлінь до істини.

ІСТИНА

Чи пізнавана істина до кінця,
а чи є у неї начало і кінець,
бо відважившись її шукати,
то маємо все у житті забувати.

І лиш той мізер будемо приймати,
який бажання буде заміняти,
бо ідучи шляхами істини без бажань,
збережемо енергії життя для її пізнань.

Почуймо ці міркування,
як цілісність, як суть життя,
то складаючи його у митях,
отримаємо його лиш у днях.

Навчаймося чути мелодію тиші,
то почуємо ми і ви те,
що до істини нас приведе,
бо в тиші пишуться мудрі зрілі думки,
в тиші ми очищуємо свої помилки,
в тиші будуються і наміри нові...

Приємно знати, що стан гідного Життя
на планеті турбує не тільки окремих індивідів.
А це значимо, бо це саме так завжди
починається формуватися структура
при побудові нового суспільства –
гуманного з соціальною спрямованістю,
де якості буття є способом життя,
є культурою поведінки для всіх.

ЖИВИМО СЬОГОДНІ

Живімо днем сьогоднішнім.
Живімо тією радістю, яка
є тепер задоволенням
і смакуймо життям,
бо життям ми
проявлені у цю мить.

Та засвідчити маємо ми,
що все ж не вміємо жити
жити в радості і щасті,
та погано зовсім те,
що жити все ж не вчимося,
а вивчаємо історію все

і по минулих днях із пам'яті своєї,
із пам'яті батьків, дідів і близьких,
то так із цих знань знов уже
сьогодні все будуємо минуле.

Тому щасливі люди ті,
які мріями вже у майбутті
будують величезні замки,
маючи задоволення у смакуванні.
Ось яка мудрість у житті і які
дивовижні відчуття в насиченні,
як у того, хто пізнав частину істини,
хоча тут і енергії різні,
та життя у нас одне
і в майбуття ніхто не стрибне,
а про життя минуле свідчать лиш
горбки на кладовищі.

Майбуття – це ідея життя,
це можливість жити,
це можливість будувати
і можливість відмовлятися
від усього, що долею принесено,
або змінювати себе і світ.

Так, це здатність іще говорити, йти,
нахилитися, присісти, чи лягти,
із цієї миті теперішньої,
але це майбуттям уже є.

Так, це можливість кохати, рости, родити,
це можливість напрямки життя змінити,
це можливість думками летіти, мріяти,
це впасти і знову піднятися, обійнятися,
пригорнутися, поцілуватися...

Це той набір фактів і подій,
які ми самі маємо вибирати.
Ідімо з тими, йдімо за тими,
хто знає про майбуття,
бо його знання ґрунтуються
спрямовані на любов і життя.

Бо в них є плани завжди
для сьогоднішнього дня,
бо вони здатні себе бачити
у завтрашньому дні,
бо вони чують життя
у перешіптуванні трави.

Майбуття, як і на небі зорі,
які постійно є у дні і ночі,
та ми лиш бачимо їх із темноти.
То так же щастя, доброта і любов,

які істинно бачимо ми лиш тоді,
коли радіємо з цього стану ми,
чи коли опиняємося у біді.

ДОЛЯ

Все те, що доля нам несе
приймай без нарікань.
І смерть приймай без оправдань,
і без лицемірних вислизань.

Чогось доля влаштована так,
що завжди веде вперед,
та хто на минулому не навчився,
то той і долі не покоровся.

Можливо, він ніколи і не вчився,
то тому долю повернути назад не дано,
бо вона змінюється у тих,
хто сам щиро йде у зміни
на всьому життєвому позитиві,
який знає сповна,
бо її несе у життя любов свята.

Як долю, так і майбуття
ми усі з приємністю шукаємо
з впевненістю на красивий позитив,
та доля, як і майбуття часто,
як і ті, хто в майбуття спішить
по суті втомлюваними є
і людина через такий тягар,
яким є величезна кількість знань,
бо, взявши їх у життя – і тут заковика...

Їх же не можна взяти все таки
в майбуття, бо по факту вони
не належали і не належать нікому –
ні простору, ні часу.

Доля по змісту штука така,
що водить нас вона,
а ми у ній, ніби, у трубі,
бо в природі і серед людей,
ми цілком від багатьох узалежнені.

Тут, у житті така тіснота,
що ми здатні лиш вперед іти,
тому долі нам по новому не пройти,
бо дні і роки нам не повернути.

Та все ж Творець нам
можливість дав,
щоб добрими ділами ми
вміло розширювали її,
бо злом, брехнею звужуємо таки.

Тому від нас залежить те:
чи в тісноті нам іти,
чи простори розширити
для танців у житті.

Є й буйні серед нас,
коли при посадах і грошах
бажають розширювати трубу,
та вибриками такими лиш
пошкоджують її боки.

І тоді через дірки
у їх життя протікає ззовні
чимало негативу-зла,
яке все ж волочать за собою вони,
штовхаючи, вбиваючи інших.

Бо не маючи ума
позбутися мішка,
а він такий простий,
що позбавляє на кінець сил
і помирає такий бравий молодець,
лишаючи потомкам цю грязь
у злочасному мішку до семи колін.

Тож шануймо все,
що доля нам дає,
а якщо ми навчимося
життя любити, то і доля
почне нас голубити.

Шануймо себе день при дні,
то й проживемо зі всіма у щасті,
бо все ж доля нам дає у житті
жити у природі поряд із людьми.

КУЗНЯ ЖИТТЯ

В життєвій кузні ми
виковуємо щасливі долі собі,
бо ми в стані любові
оточені щасливими людьми
і здатні красиві речі кувати,
так нести радість у простори.

Та визнаймо за факт,
що людство майже все
у невіданні, чи в суєті живе
і теж спрямовує у майбуття себе.

Будуємо красиві мрії,
та спротив чуємо у ділах,
а пізнавати причини не навчені
і тому часто шукаємо шарлатанів.

Є різні люди серед провидців,
є знавці Душі людської,
а є й такі, які на запити спільноти
лишають прогнози широкі
і люди називають їх – пророки,
бо бачать вони майбуття на віки.

Та не сильно буду їх розглядати,
адже все ж хочу такий потяг зупинити,
бо у нашій кузні-житті ми самі
ковалі-творці майже всіх подій і фактів.

Вони ж теж є люди
і мають дар до таких справ:
хто більше, а хто чуть, чуть,
та все ж вони одну назву мають,
та й по різному провіщають.

Тому обережними будьмо ми,
віддаючи свої життя і уми
в руки, чи в потоки енергій таких,
коли так сильно не впевнені ми
і довіри до Суцього не маємо у собі.

Нам же все дається для життя
з самого початку-зачаття
і тому прошу друзі вас:
будьмо в бдінні постійно,
щоб не притягувати зла,
бо воістину, творячи доброту,
ми завжди будемо на вірному шляху.

ПРОВИДЦІ

Провидці бачать майбуття,
бо просвітлення вони здобули
очищенням енергій своїх
і здатні облаштовувати життя свої,
можуть допомогти і тим,
хто рядом є із ним,
навчаючи якостей духовних
з досвіду і мудрості своїх,
із вміння наставляти таких.

Провидці бачать майбуття,
та змінюють його шарлатани злі,
а деколи поправляють святі
по волі Всевишнього.

Однак провидці ходять тихо у минуле
і відкривають сторінки у майбуття мінливе,
а керівники періодично усе
повертають нас в минуле,
тому й відчуття є, що все повторюється,

а життя, нібито, стоїть на місці,
але провидці знають, що життя рухається в колі
і ці знання такі є все таки технічні.

Просвітлені можуть бути вчителями,
та керують життями інших негідники .
Вони і дбають, щоб ми жили у суєті
і не вздумали зазирнути в Душі свої,
бо звідти Суций вкаже путі,
як можна жити в щасті.

Тож провидці в дії все ж
турбують уми людські
і вибухають різні фантазії,
а все це продукує зло,
бо не можна уникнути
невідомої людини
і тому їх дії не завжди,
а то і постійно є небезпечні
і не слід ворушити пам'яті ума
таких провидців і тому не слід
звabлюватися на слова провидця,
чи довіряти повністю пророкам,
бо і там неточності є, які,
зазвичай, появляються після проголошення.

Це можуть бути віки,
або достатньо часом однієї миті,
щоб натиснути кнопку пуск
до ядерної бомби, чи ракети
і цим багато що у світі змінити.
Ось скільки ми ведемо мову про негатив,
то зло, наплodжуване людством має потуги такі,
що змінює життя на віки і все до життя гіршого.

Та їх міць не в силі, а в лихому умі -
чи так потрібен такий провидець,
який влазить в уми, чи в ситуації,
а так боїться відкрити можливості Душі.

Ось чому провидці і пророки,
коли їх так багато є,
особливо в часи смут, розрухи,
своїми переплетеними енергіями
втрачають здатність
довести точні прогнози для майбуття.

Вони просто тоді не бачать,
вони тоді і замовкають.
А людський ум, навіть і логічний,
і маючий чимало інструментів-помічників,
які користуються в більшості своїй
трактуванням розміщення планет
по тих схемах, яких навчили їх же вчителі.

Не здатне око провидця-пророка
охопити простори космічні всі
по широті і по глибині,
не може воно бачити і минулого
при артефактах, які,
як вид приходять енергіями
в теперішнє уже одиницями
і не можуть бути картиною цілісною.

Так, є окремі з цим даром Божим,
та вони про кардинальні зміни
озвучувати не спішать,
бо це наближає їх до смерті –
і це є стверджувальний факт,
бо в реальності правди боїться світ
і в протиборстві світським своїм
таких провидців і стараються вбити.

Цей фактор у житті і провокує їх
шукати можливості берегти життя свої
і тому такі прогнози часто у собі
досить далекі від істини.

Істина у Всевишнього Творця,
та й вона відкривається лиш тим,
хто є світлим і чистим
та здатен нести любов і мир,
а не розпалювати уми людські
на реалізацію вбивств,
чи для зміни ходу військових дій.

Якби світом не крутили лиходії,
та згинуть і вони при кінці,
разом з тими,
хто в руки ножа уже взяв,
або розпалює умом цей вогонь.

А допомагала і допоможе спільноті
лиш молитва і доброта
з любов'ю і благоговінням творима.
Тільки Всевишній Творець-Дух святий
здатен людей настановити
і так налашувати їх уми,
що настане кінець війні.

Диявол, зло, ненависть завжди
розпалює жорстокості вогні
і чим більше ми кидаємо туди тіл,
тим більшає смертей,
тим більшає гніву, страждань і зла.

Не шукаймо пророцтв і провидців,
бо долі не обманути,

та знаходити причини
особистих бід ми
маємо знаходити у змінах себе,
то молитва і відповідь принесе.

ЛИХО

Як казали наша бабця завжди:
«Не буди лихо, поки воно тихе,
а зроби усе, щоб воно відійшло».

Якщо ти зрадив раз,
то зрадиш вдруге, втретє...
Якщо ти вкрав у когось,
то ти зрадив, обікрвав
себе і націю усю...
Так діють енергії рівноваг.

Приймай і зраду, і звинувачення,
та й подивляйся частіше у себе,
то поява позитиву розкриє те,
що ти своїм життям уже
запросив любов у буття своє.

А коли у житті не знаєш що робити,
то і не роби і спроб не починай.
Хай думка не з'явиться в умі,
хай і слово не зродиться з вуст.

Не потрібно просити ви-бачення,
бо це лиш гра нашого ума
і ми бачимо її, але вона
не є частиною життя,
бо коли хочуть змін з обох сторін,
то для змін потрібна доброта.

Хай вибачення будуть для злодіячів,
а ми краще помовчім.
Не біймося бути покараним людьми,
державами, чи БОГОМ,
бо саме ця ситуація до нас прийшла,
як дія для здійснення реального,
як підказка, як спонукання вчитися жити.
І лиш усвідомлення таке звільняє нас
від усього цього негативного
дією неприйняттям у своє життя.

БОГ – ЖИТТЯ

БОГ і Життя – одне і теж
по суті і змістовому наповненню,
та і в Біблії про це написано таке ж,
але в наших умах Бог, як щось небесне,
а Життя тільки все приземлене...

Ні і ні! Бог присутній там, де є Життя

і Життям, як божественним ми
стверджуємо свою присутність на Землі,
в землі, воді, повітрі і на небесі,
бо саме там черпаємо усе, щоб жити
і саме тоді і так живемо усі, коли
і кого закликаємо у життя свої щомиті:
чи то Духа святого, чи то Духа диявола лихого.

БОГ-ЖИТТЯ – це ми із вами,
це все, що ми їмо, п'ємо,
це все видиме і не видиме навкруги,
це все і вся, що має у собі життя,
це і всі умови нашого буття,
які створюєте ви і я щодня.

ІСТИНА

Не ми шукаємо істину –
вона була, є і буде.
Не ми шукаємо віру, чи довіру,
але це є вибір до пізнання
і цей вибір робимо лиш ми
з маленької довіри.

Істиною очищаємо ми
в одночасі тіло, ум і Душу.
До істини спрямовуємося у житті,
на неї і з нею ми вибудовуємо мрії і надії,
бо нею ми очищуємо у днях путі
і вона засвідчує значиму подію завжди
наше просвітлення в умі.

Саме з цього моменту ми
починаємо бачити все у собі,
свої потреби і можливості,
маючи можливості завжди,
щоб спілкуватися з людьми.

І вже не ум, а Душа
починає управляти всім
у нашому житті,
створюючи умови всі,
щоб при допомозі ума
появилася в поведінці доброта,
радість, милість, любов.

Тоді й тихенько ми
з допомогою святого Духа
і усвідомленням своїм
витісняємо із життя братів
і сестер лихого диявола –
гнів, зло, ненависть, брехню
і всю рідню їхню.

Ось що може людина при житті,

дбаючи про якість оці,
змінюючи життя собі
для Бога і для рідні,
очищаючи Душі батьків, дідів...
і дітей з онуками...

Саме з допомогою енергій цих
ми і здатні припинити
це важке зло у житті,
яке коїться при війні.

А для цього потрібно, лиш
позбутися зла і страху у собі,
відмовившись від заздрості і зради...,
відмовившись від перегляду кіно, новин,
в яких ненависть, вбивства, обман...
де ідоли-керівники держав
готові і батька рідного продати.

Та й поведінкою своєю вони
не заслуговують довіри,
не культивують милосердя ЗМІ,
справедливості, щастя і любові, ...

Шукаймо розраду у собі
то у поміч прийде Дух святий,
а ми, кожен, це сам відчує
і на собі крила ангельські узріє,
та й ми від щастя у такому стані,
захочемо літати і співати...

МРІЇ І НАДІЇ
Мрії і надії реалізуються завжди,
коли ми налаштовані творити
з любов'ю якість духовні
і саме так реалізуємо їх,
то воістину житимемо ми
на процвітаючій Землі!

Радість переповнює мене,
що ви дочиталися сюди,
аж не вистачає слів
для опису усіх мрій.

Тому мріймо разом,
то до дій залучимо всіх.
Ви ж помітили уже,
що до добрих, щирих
підходять люди самі.

Бо і з ними помріяти можна
і в них порад для життя багато є,
то і сам, ніби, підзарядився
і вже підбігом до справ

з радістю узявся.

Правда, що мрії радості додають
і додають сил-енергій всім
для реалізації їх.
Тож мріймо і радіймо
і знаймо що до цього лиш
придатні щасливі люди.

Я щасливий! А ви щасливі?
То і я додам щастя вам і родині.
Роздаваймо ці енергії усім
у путі життєвім своїм,
бо це путь до вічності.

Радіймо що живі і щасливі!
Це прекрасне відчуття!
Диво! Дивовижне відчуття!
Хай такими будуть люди всі!

Хай тваринки і травинки,
птахи і комахи,
усі квіти і листочки
з радості візьмуться за руки
і в коло стануть для танців-співів —
бо так у нас грає музика життя.

Ми б тоді почули цю
мелодію життя у всьому:
в усмішці сонця,
в крилах хмар
і в лагідному торканні вітру.

У тріпотінні крил пташок,
в наспівуванні бджілок,
в тих ароматах квіток...
У нас і з нами БОГ!
Це Дух святий рухає усім!
Це Всевишній нам таким
в дудочку грає, виграє
і радість у серця засіває!
Так у світі іноді буває.

А може так постійно у Бога є,
а ми не знали і не знаємо,
то хай воно нас з радістю стрічає
і час для розмов із Всевишнім визріває.

Дивно? Здивувався,
що світ з нами вітався.
Зачарував він нас собою,
а ми допомогли молитвою.

Благодарую, Всевишій, Тобі!!!

І тоді Благодать на Душі,
коли чуєш музику життя
і здатен бачити радість інших.

ДУХ

Дух святий не воює –
він кріпить нас життями,
а дух нації ми всі
і творимо з любові.

Якщо ми щодня справедливі
і дотримуємося чеснот Життя,
то це і є Дух, то це і є той ґрунт
на якому Вчителі Духа ростуть.

А де беруться керівники мародери?
Звісно з енергій наших таких,
які ми плодимо день при дні,
або зневірені і збайдужілі.

Ці факти є жахом для всього світу
і декому соромно і за себе,
що ми живемо серед отаких злодіїв,
але ж ми цьому потурали
і своїми ж енергіями такими
на ці терени позвали.

То чи не лицеміriamo ми
пишучи слова публічні такі,
видивляючись у когось занозу,
а самі у своєму оці не бачимо колоду.

А от як не просто настановити людей,
щоб творити милість, доброту і любов.
І страждаємо ми не від доброти,
чи від своєї життєвої простоти,
а від духовного убожества.
Бо саме зваба бути модним і сучасним
в середовищі людським
перетворює наші особистості
в смітники негативних енергій.

ЗДАТНІСТЬ

Любов, як стан єства
я міг констатувати,
як період осяяння
зі здатністю в роках
мудрості набувати.

Зі здатністю пізнавати
ці якості життя у собі
більш ширше, більш глибше
до самих витоків життя,
то так і у висоти безмежжя.

Так, це було лише торкання
до цієї якості життя-буття
і доторк відбувся сприйняттям
і прийняттям у своє життя.

ПОТЕНЦІАЛ

Людина не паздна істота в суті
і має постійно великий
потенціал енергій у собі
для пошуків і праці –
праці творчої і так собі.

Тому, маючи здатність творити,
творити любов, доброту і щастя,
то цим вона придатна оновлювати усе
до чого торкнеться її ум, рука і Душа.

Тож знаймо всі, що для
руху в прекрасне майбуття
ми маємо творити доброту,
справедливість, любов щодня.

Тому творімо і любімо,
співаймо і танцюймо залюбки,
то для нас приходитимуть завжди
доброта, щастя і любов у життя.

Ось так гармонія розцвіта
між нами усіма щодня,
бо вона на любові зросла
і цим можливості дала.

ЗЕМЛЯ

Земля богородицею-життям
проявилася нами з віків.
З неї ми тут є і в неї нас
тілом сховають після смерті.

А умом досвідченим ми
сліди залишимо по собі,
та й душею енергії позитивні
наступникам лишаєм при житті.

Щоб вчилися, як і ми,
землю, води берегти
і самі в мудрості росли
щастям у роки ішли.

Будьмо чистими, чесними,
щедрими і щирими ми,
навчаймося дарувати
і дари приймати.

То щастя зайде до нашої хати
і там буде любов зростати,
там і Отець-Творець-Дух святий
постійно буде перебувати.

Хай кріпне чоловік у житті
святим Духом завжди,
бо саме так постанемо ми
перед Отцем-Творцем усі,
як істинні Його дітки.

Хай кожен про цей путь знає
і себе щодня якостями подвизає,
поки є міць і дух у цім тілі
і поки Отець тримає нас при ділі.

ДОБРІ ЛЮДИ

Ви ж помітили уже, що до
добрих підходять люди самі,
бо і з ними помріяти можна
і в них поради для життя.

В них позитиву так багато є,
що маєш дивні відчуття,
ніби, сам підзарядився
і вже підбігом до справ
з радістю узявся.

То є правда свята,
що і мрії радості додають,
додають сил-енергій усім
для здійснення їх.

Тож мріймо і радіймо й ми,
знаючи, що до цього придатні
щасливі люди всі
по всій матінці Землі.

Ви щасливі у цім житті?
То і я додам щастя вам і родині.
Роздаваймо ці енергії у путі своїм,
бо це путь до вічності.

РАДІЙМО ЖИТТЮ

Радіймо що живі!
Це прекрасне відчуття!
Диво! Дивовижне відчуття!
А якби усі люди по всій Землі,
кожна тваринка і травинка,
кожна птаха і комаха,
усі квіти і листочки
з радості взялися за руки
і в коло зайшли для танців і співів –
оце так би життя заграло нами!!!

Ми б почули тоді цю
мелодію життя у всьому:
в усмішці сонця,
в крилах хмар
і лагідному торканні вітру,
у тріпотінні крил пташок,
в наспівуванні бджілок,
в тих ароматах квіток...
Це у нас і з нами БОГ!

Це Дух святий рухає усім!
Це Всевишній нам таким
в дудочку грає, виграє
і радість у серця засіває!
Так у світі іноді буває.

А може так постійно у Творця є,
а ми не знаємо, що нами життя грає
і не здатні музики тієї чути?...
Приходьмо, приходьмо всі
з музикою на танці ці,
щоб воістину життя чути
і щоб воно
нас з радістю стрічало.

Такі умоналаштування себе
підносять людину так,
що вона, ніби, відчуває,
що жити можна вічно.

КОРЕНІ ДУХУ

Якщо щось можливе для когось,
то воно по силах і уму й тобі –
ти тільки послухай перед цим
Душеньку свою.

Я знаю де росте дерево те,
яке символом життя є.
Воно біля річки Льви
і росте при лісі,
роздивляючись на лани
і радіє усій красі навкруги.

Скажу для всіх і собі,
що не зважаючи ні миті
на труднощі тимчасові ці,
а маємо жити там ми,
де Творець дав нам кожному Душу,
бо тут корені нашого Життя і ДУХУ.

Правду можуть говорити ті,
хто вміє до серця нести її,
а не для ума

і не в чиєсь життя.

Перш навчаймося самі
справедливо жити,
а потім, якщо зможемо,
то й інших навчаймося
поведінкою своєю
правдоньки повчити.

СТАН ЩАСТЯ

Я знаю, що думати про те,
що негідник не робитиме зла,
то це є неймовірна дурня.
Не думай чоловіче й ти,
то й тебе запишуть туди.

Одного разу я вирішив
викинути із життя усе те,
що робив без любові,
та несподівано для себе
зрозумів, що я жив у неволі,
я був рабом у житті,
і залежав від своїх хотінь,
залежав від багатьох –
друзів, колег і батьків.

Так це був мій страх,
а де присутній він,
то там відсутній позитив.
Бо слова лиш точка зору,
А дія саме з сутності моєї,
та от пізнати себе в собі
зовсім не просто виявилось мені.

Так, ми часто з бажань самі
знаходимося у повсякденній суєті,
коли треба було бути
із самим собою на самоті,
чи то побути біля рідні.

Тож я себе змінив
і вже без любові не хотів
починати будь яких дій
які не несли радості Душі.

Ось так я вперше у житті
відчув легкоту і волю дій
у тілі й гніт в умі,
а Душа з радістю прийняла
моє рішення таке.

Так відчув я волю дій
і легкість ту приємну,
бо до чого б я не взявся,

то виходило чудово все,
а я діями такими любувавсь.

Мабуть це щастя стан.
Кому ж дякувати мені за це?
Хто ж до розуміння привів мене,
що саме ось так я свою поведінку змінив.

Благодарую, Творець-Дух святий, Тобі
у всьому, що є живе на віки вічні,
то і ти Благодать пошлеш для мене,
коли потреба у житті виникне.

ЛЮБОВ

Любов'ю проявляється життя,
а смерть тіла лиш мить його,
тому енергії любові такі
несуть Душу у світи
для примноження якостей Творця
серед живих і в небесах.

Так саме любов і вчить вмирати,
щоб по собі хороші сліди лишати,
щоб її несли люди у світи
і несли у життя наступні.

ПОПИ

Сергій Миколин ПОПом є!
Ось так дописувач назвав мене,
а я думаю-гадаю тут про все,
чи дійсно я піп для планет?

Що ж собою слово це несе,
яка у ньому суть і зміст
і як це з книгами сумістить,
та ще й живіт і бороду відростить?

Це Пастир Окремого Приходу,
чи Паломник Одухотворений в Путі,
чи то є Пастух Овець Падших,
а може той, хто Пам'ять Отців Продав?

Попи, попи,
то звідкіля взялися вони,
нібито, про духовне мають дбати,
та досить до матеріального прив'язані.

Кажуть, що посередники вони
між БОГОМ і людьми,
а може краще називати їх вчителі,
які навчають співати славославні пісні.

Мало серед них вчителів духовних,
та й по духу вони не святенники,

не є мудрими батьками для громади,
бо не вміють собі хату збудувати.

Не знаю я, та чогось таки
мене записали у попи.
Та я вам явно усім скажу,
що він не читав книг моїх.

Багато серед людей чогось
рівняють релігію й Духовність,
а це ж не так, бо релігія, то спілка,
а Духовність то особисте, своє.

Духовність, то є Життя чесноти,
Духовність – це стан людини,
що собою несе справедливість,
що вміє любов і доброту творити.

Так віруючі Духом не ростуть,
бо віра по факту зупинкою є,
а Дух по суті є постійний рух
саме в тих, хто щастя шукає.

І саме тому Дух піднімає у висоту,
бо такий втрачає негативу важкоту,
а в добавок доброта, правда і любов
піднімають до небес знову й знов.

Віруючі ростуть вшир тілами,
а люблячі життя ростуть духовно,
бо для віруючих важливі ідоли
а люблячі хочуть жити щасливо.

Віруючі розширюються в сторони,
бо зупинилися, щоб духом рости.
Тож довіряючі життю
вміють зростати у висоту.

Душею ростуть ті,
які вміють життя любити,
які творять доброту повсюди
і саме з такого налаштування вони
і живуть у радості і щасливими.

А віруючий знаходить лиш
те місце у житті зручне
і теж періодично пізнає
дію Духа святого, чи диявола.

Та можливість в інших бачити
ту здатність дію Духа пізнавати,
то і він колись себе побачить
і цим до пізнання чеснот рушить.

А так по стану теж щасливий,
що спізнав якості життя
і цим у щасті-радості він
обростає речами і посадами.

Розширюючи способом таким
себе і життєві простори свої,
та, зазвичай, жиром обростають ті,
які бояться інших, чи статус втратити.

Ось така відмінність росту
серед людей різних є,
бо всі ж хочуть жити,
щоб щасливими бути.

СВЯТІ

Доброго дня вам, люди!
Хай цей посил у житті
виведе на щасливі миті,
до гармонійних взаємин із людьми
і поселиться Благодаттю у сім'ї!

Хай він Душею у світ іде
і доброту свою несе,
допомагаючи всім
розквітнути Духом святим.

Хто навчився при житті
творити каплю доброти,
то він і любов пізнає,
бо він про радість іншим подбає.

Він художником уже є,
співцем, творцем Життя,
прямуючи дорогою до Отця-Творця,
щоб з висот небесних
засівати якості оці
по всіх теренах нашої Землі.

Свідомий ум
разумом назвали,
бо поєднав він
мудрість віків.

І ось тепер дозрів,
щоб носіїв умів
ще при житті таких
називали святими їх.

ЗМІНИ

Та щоб змінювати світ,
то моїх повчань все ж мало є,
бо вони допомагають лиш тим,
хто здатен сам до молитви з Сущим.

Я також часто прошу вас, люди,
щоб сім'я, родина творила їх гуртом,
бо більший струмок таких розмов
краще викладає путь на небо собі,
по землі - між людей і між трави.

Та скільки би послань, повчань
я би не спроводжав у даль,
то грош мені ціна мала,
коли благодаті не несучи у житті
близьким, рідним і собі.

ДУША В СТОРОНІ
Яка любов світиться
на батьківських обличчях,
коли до них у життя
приходить крихітне дитя.

Вони цвітуть у радості,
вони добрішими стають
і саме ця любов і доброта
мінє їх обох сповна.

Та через пару рочків
батьки втомлюються від них,
бігаючи по господарству,
та ще й біжать гроші зароблять.

Ось тоді і є воля у дитини:
вона належить сама собі,
та вже й знання піднажиті,
якими батьки насичені.

Батьки відхилення бачать в них,
бо діти поводять себе інак,
ніж вони батьки, такі навчені,
бо вони у поведінці зовсім не такі.

Вони, ніби, несуть знання свої,
а тут іще й батьки різні такі:
і дитина бачить зло, чує крики,
та ще й не знає, чого лізуть в очі.

Бо чекають від тата-мами теплоти,
а тут таке і тому насилують себе,
роблячи для цього все,
аби батькам злим догодити.

Отак ми при зайнятості
даємо менше любові, ласки їм...
А вони ж чекали їх цілий день.
Тож вони із невміння є такі усі –
і дорослі, і малі.

У батьків смуток, втома, злі
в емоціях написаних на лиці
і це лякає дитину так,
що вона починає хитрувать.

Ось у цей момент батьки
втрачаючи духовні зв'язки
лишивши можливість уже
спілкуватися умами лишень.

Серце плаче у батьків інколи,
серце окривавлене в дитини,
та дитина неспроможна ще
вирішувати проблеми свої.

Тому вона закривається в образі і мовчить,
а батьки вдають співчуття – дитина спить.
Тож наступні п'ятнадцять літ у житті
дитина відсторонена життям від Душі.

Ось так на все життя Душа закритою є,
а наш ум лідером, начальником росте
і його гординя, непогрішність міцніє...
Тож саме цим створює життя важке.

ВЕСНА

Який ніжний сум...
на календарі зима,
а наяву чудова весна!
Вода весну пробудила.

А завтра зустріч велика буде,
бо до зими на перемовини літо прийде,
а весна уже так цього дня жде
і свою любов у всьому показує.

До цього празнику Природи вона
усю землю, траву, дерева вмила
і сонечко гаряче любов'ю зманила,
сповіщаючи усім, що набралася сил.

ДРУЗИ

Як добре мати друзів у житті
і добре, що коли їх у житті є два,
один із спільних поглядів вироста
а другий той, хто з нами іде все життя.

Та коли до твоїх думок з усіх кінців
добавляється сотня-дві одnodумців,
з ким можна поговорити про все,
з розуміння того, що нас життями веде.

А тоді, ніби, зі Всесвіту тебе
інших повчати запрошує
і у роки зрілі долучати до доброти,
справедливості і любові з мудрості своєї.

Бережимо друзів! Бережемо!
І по сьогодні подяки їм шлемо
за ці знання, які дарувати довелося мені їм,
а також за те, що багато в чому
довелося повчитися у них.

Хай приємно буде знати,
що руку можеш подати
кожному із живих
міцно, потужно й ніжно,
коли у потиску тепло є між них!

Хай приємно буде знати,
що голови торкнеться мати,
положивши длань теплої руки
у хвилини радості, чи біди!

Хай приємно буде знати,
що за хороші справи твої
тато щиро потиском руки
пишається таким сином завжди!

Це прекрасно, коли твою творчу працю
сприймають люди і вона наповнює їх радістю,
бо в цьому весь смисл життя творця-митця,
що взяв в руки аркуш і олівець одного дня.

ДО ЗУСТРІЧІ УСІМ
Тихо, грязь кругом,
чи то так на Душі,
чи у непридатному умі
отак лишився сам на сам
одиноким дураком.

Нема тепла мені
у світі цім і серед рідні.
Нема радості у житті
у повноті його святій.

І життя це не моє,
і ніхто не очікує в ньому мене.
Воно і радості не несе,
хоча я давно зрозумів це.

Так і в природі є,
що все своїм життям живе
і кожне свій путь торує –
одне бореться, а інше змиряється...

Тож кожному своє...

Для чого я жив в оці роки?
Не раз задавався питанням таким,
бо не бачив результатів,
хоча по шість- сім книг строчив.

Я й свідомим того був
і підказки для ума були,
бо знав, що не читають книжки,
як того я хотів.

З виданням важко йшло
і поширювалося мало,
а це додаткових коштів потребувало –
реклама, зустрічі, поїздки,
а Душа до цього не лежала.

Та думки й далі родилися в умі
і я радів писанині день при дні.
Так приємно було мені,
бо впевненим був, що це іде з Душі.

Я щиро дякую довгому Життю,
дякую Отцю-Творцю-святому Дух
за ці подаровані мені роки,
за талант і за щастя в них.

Писав прозу й вірші.
Знайшов багато однодумців,
то дякую і їм від Душі,
що спільно творили якості святі.

Так було і є поки,
хоча викидаю чорновики
на третю книгу цьогорічну...
Хай гине у смітнику.

А тепер далі нікуди,
бо насміхатися почали
і кажуть, що сам не живу
саме так, як написав у книжку.

Хоча ніхто із них не читав книг цих,
та саме це додавало азарту мені,
бо обговорення починалися в гурті,
коли читав у відповідь виписки із книг.

Та коли я бачив незадоволення рідні,
то тут я і вирішив себе зупинити.
Я не зміг витримати гніт
і не хочу щоб це був конфлікт.

Не хочу щоб в ситуації такій

я би став осередком зла.
Так я знайшов самого себе
і це потребувало самоті.

Для чого писати книги ці,
коли зло росте серед рідні,
то хіба то благом буде,
коли я писатиму в борні.

А мав від сім'ї піти,
де розвивався і ріс в Душі,
тому я лишаюся з ними
і прощаюся із вами.

Умом ослаб і Душа м'ягка,
хоча єством не є із тих,
хто чіпляється з усіх сил,
та і ви посмійтеся з мене дурака.

Так, я плачу більше у собі і то тихо,
розуміючи, що це не велике лихо.
Серце кров'ю залилося
і життя клином зійшлося.

Я знаю, що й роки життя скоротив
і життя ганчіркою накрив,
та й світ не здригнеться
і не здригнувся від цих слів.

Від тих енергій у думках, словах,
якими сіяв я для вас у книгах,
щоб навчалися усі, усі
доброту і любов творити.

І не помітить світ, життя
загубленого писарчука,
бо він до кожного такий,
а я ж такий малий...

Зрадив Бога-Творця-Духа святого,
зрадив сам собі й усім,
то нема прощення таким,
нема нічого святого у такого.

Так, це я зрадив,
бо перестав писати,
покинувши усіх
у цей час не простий.

Буду й далі нести у собі,
в думках і ділах лиш
ці якості чисті і святі,
щоб не тривожити уми нічий.

Цей вірш останній
дописую у збірці – “У ЖИТТІ”,
а їх аж дві закінчив
у рік цей критичний.

Може й для Вас, друзі, цього вірша
помішу в інтернет сторінку із розпуки,
бо олівець уже не братиму у руки.
Завтра закрию сторінки і групи.

Творець-Дух святий це знав.
Тому краще не плодити зла,
а те, що я на одне життя відстав,
то для Нього і всіх не велика є біда.

Хто прийме Бога Любові і Доброти,
той пізнає і прийме Бога у Житті,
той буде жити завжди
віднині і на віки.

Кажу: “До зустрічі усім!”
Не зневіреним, не байдужим,
то зустрінемося усі знов
на празнику ЖИТТЯ,
який назву має –ЛЮБОВ.

14.02.2023р.

А Вам усім кажу “пока”
і залишаю для читання
назву сайту де Ви
книги зможете читати: <http://mikolin.com.ua/>

А якщо хто захоче і можливість має
у виданні книг допомогти,
то звертайтеся на сайт до сина,
бо передані йому авторські права усі.

ОГЛАВКИ

СІМЕЙНІ ПРАЗНИКИ... 2
ПРАЗНИКИ... 2
ЖИТТЯ... 3
ГРАС ВОДА... 4
ЗЕМЛЯ... 5
ДОБРОТА... 6
БАЛАДА... 7
КРОКИ... 15
СЕРЦЕ МАТЕРІ... 16
З-РА-ДА... 16
СХИЛЬНІСТЬ ДО ЗМІН... 19
ЕНЕРГІЇ ЖИТТЯ... 20
ВИХІД... 22
СВЯТИМ ДУХОМ... 23
МОЖЛИВОСТІ В КРАЮ... 24
ЗЕРНА... 26
ДОВІРА... 26
БОГ- ЦЕ ЖИТТЯ... 26
ЧИ ЗАКОХАНІ МИ... 27
ЛЮБОВ – ЦЕ КЛЮЧ... 30

ВКАЗІВНИЙ ЗНАК... 31
ПРЕДТЕЧА... 32
СЛОВА... 34
СВІТОУСТРІЙ... 36
ДІТИ МАЙБУТТЯ... 37
ІСТИНА... 38
ЖИВИМО СЬОГОДНІ... 38
ДОЛЯ... 40
КУЗНЯ ЖИТТЯ... 41
ПРОВИДЦІ... 42
ЛИХО... 45
БОГ – ЖИТТЯ... 45
ІСТИНА... 46
МРІЇ І НАДІЇ... 47
ДУХ... 49
ЗДАТНІСТЬ... 49
ПОТЕНЦІАЛ... 50
ЗЕМЛЯ... 50
ДОБРІ ЛЮДИ... 51
РАДІЙМО ЖИТТЮ... 51

КОРЕНІ РУХУ... 52
СТАН ЩАСТЯ... 53
ЛЮБОВ... 54
ПОПИ... 54
СВЯТІ... 56

ЗМІНИ... 56
ДУША В СТОРОНІ... 57
ВЕСНА... 58
ДРУЗІ... 58
ДО ЗУСТРІЧІ УСІМ... 59